

Lesarabrøv**Meira bilsin enn ónøgdur**

Í einari grein her í blaðnum nevnd «Almennu revarin Eiríkur Lindenskov», fái eg tann ivasama heidur at verða nevndur fyrst í greinini. Hann, ið skrivað hefur, er Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður.

Orsøkin til at eg verði nevndur er eitt lesarabrøv, sum eg skrivaði her í blaðnum undir heitinum »Politiski viljin».

Málið snýr seg um ta miðurstøðu, sum ein fundur í Tinganesi fann fram sum arbeiðssetning hjá kanningarnevndini viðvíkjandi sjúkrahúsvirkinum.

Landsstýrismaðurin heldur tað vera merkiligt, at eg fari sum hann sigur »beinleiðis» í blaðini við hesum máli. Nú skilji eg ikki, hvat hann meinar við, men tað kann nevast, at áðrenn nevnda lesarabrøv var skrivað, hevði landsstýrismaðurin sjálvur verið »beinleiðis» bæði í sjónvarpi og í Sosialinum og viðgjørt nevnda mál.

Hevði satt at siga eisini væntað eina fundarfrøgn, men hon kom so ikki.

Landsstýrismaðurin dámar stutt sagt ikki, at eg havi greitt orð um henda fund. Um so er, at hann metir fundin at vera loysn saman, má hann halda mær til góðar, tí tað rann mær ikki í huga, at nakað loysamt var í tí, eg nevndi og tá serliga ikki, tá hugsað verður um, at orð sum politisk kunning og innlit fúka um oyruni hvønn dag.

Landsstýrismaðurin heldur eisini, at eg burdi tagt, tí eg ikki hevði tið at vera til allan fundin. Til hetta er bert at siga, at um landsstýrismaðurin hevði mott til tíðina, so hevði til málða tíðin hjá mær (1,5 tím.) helst verið nóg mikið.

Um orðini hjá landsstýrismaðurinum: »Ein semja, gjørd av øllumuttan einum sjálvum, skal hóast alt víðurkennast» eru ætlað mær, er adressan skeiv. Tí eg segði hart og tyðu-

liga frá, at eg tók undir við politisku ásetingunum, sum kanningarnevndin fekk. Men brotsgerðin hjá mær var tann, at eg eisini bað um at fáa eina alternativa kanning, og sum bert var grundað á heilsulig og fíggarlig víður-skiifti. »Ikki talan um«!!! segði landsstýrismaðurin og gjørdi greitt, at politiski viljin ræður, og hann hevði ikki brúk fyrri einari tilkari kanning.

Leggjast kann afturat, at ein tilk kanning hevði kostað lit-ið, tí nevndin noyðist at fáa til vega allar tyðandi upplýsingar um heilsuverkið kortini.

Satt at siga gjørdist eg meira bilsin enn ónøgdur við støðuna hjá landsstýrismaðurinum, skilti ikki og skilji ikki hvi ein tilk kanning ikki má siggja dagsins ljós.

Día P. Johannesen

Olaf Olsen og tey arbeiðsleysu

Føroya Løgting hefur umrøtt arbeiðsloysstryggingina, og hefur Olaf Olsen, fólkaloks-umboð, viðmerkingar til henda stuðul.

Hansara støða er sera greið: Takið henda stuðul av. Vit hava klárað okkumuttan áður og fara eisini at gera tað í framtíðini.

Eitt vet av næstræðleika er tó í hesum so frama vinnulívsmanni. Latum okkum varðveita forsorgarlógina. So er samvitskan í lagi. At so arbeiðsgevarar ikki gjalda hesa hjálp, ger tað jú ikki verri.

Mangt broytist. Áður var ongin arbeiðsloysisstuðul, ongin fólka- ella avlamsveiting, ongi trygdarnet, og hóast alt so hildu føroyingar áfram at búgva í hesum landi.

Tá vóru eisini reiðarar, vinnulívsmenn. Hesir høvdu heldur eingi trygdarnet. Og tað bar eisini til.

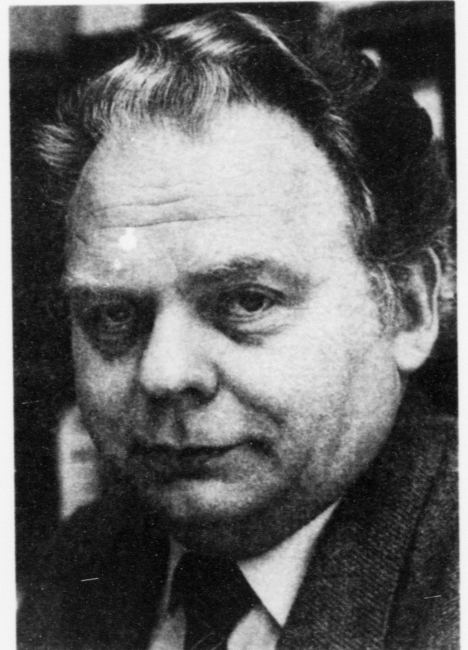
Tí undrar tað ikki sørt, at Olaf bert víðger stuðulin hjá teimum, sum vegna ódugna-skap hjá nokrum arbeiðsgevarum eru vorðin arbeiðsleysu. Tað einasta, hesi kunnu selja, er arbeiðsmegi, og tá ongin keypari er, so skulu hesi til hús – tey eru órentabul og skulu tí heldur ongan stuðul hava. Hetta tykist sera logiskt.

Tó undrar tað meg, at lo-gikkurin svikur, tá tað kemur til nakrar av vinnulívsmonnunum í ættarliði Olafs.

Hvat gjørdur teir, tá teirra vøra var ov dýr? Tá teirra investeringar vóru burtur úr vón og viti?

Jú, teir fóru til tey, sum í dag eru arbeiðsleys og bóðu um stuðul (trygdarnet). Og væl bar til! Teir fingur stórt sæð alt tað, teir bóðu um. Stuðulshetitni vóru ymsk – milliárdatol, og tey, sum í dag eru arbeiðsleys, vóru við til at gjalda.

Sjálvur hefur tú verið ein av okkara fremstu vinnulívsmonnunum. Kemur tær als ikki til hugs, hvussu vánaliga mangir

av tykkum hava forvaltað »denarin«? Hvi standa virkir í so nógvum pengum í dag? Hvar eru allar milliónirnar vorðnar av? Hvat við uppskriving av aktiupplýsingum og vinningsútbýti?

Er tað vinnulívspolitikkur, at eigarar av virkjum keypa fiskin frá bátum, sum teir stórt sæð sjálvir »veiga« og selja til sitt eigna virki, sum arbeiðir fiskin, og so keypa hesir somu fiskin frá virkinum og selja hann sjálvir? Hvar er allur hesin vinningur farin?

Tú tosar um eitt nýtt lið av vinnulívsmonnunum. Gævi satti vit fingur eitt slíkt! Eitt lið, sum ikki fyrst og fremst hugsaði um seg sjálfan. Eitt lið hvørs

fremsta mál ikki var ein slanga í landskassan. Eitt lið, sum virdi arbeiðarastættina. Eitt lið, sumuttan skomm kund sett feringjinn frá sær til næsta ættarlið. Eitt lið, sum okkara abba- og onnumbørn kundu litið afturá og sagt: Hasir høvdu ið hvussu so er ein víðari moral, sum vit ikki nýstast at skammast av. Tað er nógv meira, enn okkara børn kunnu siga um nógvir av vinnulívsmonnunum í dag.

Jákup Egholm
Dalavegur, Glyvrar

Til Útvarp Føroya

Lurtaði eftir sendingini Fimm-aranum í dag um svart arbeiði, sum tey bæði Dánjal Højgaard og Enna Mikkelsen lögdu til rættis. Tað var nógv betri at sendingin ongantíð varð varpað út, tí so litið høpi var í sendingini. Tað nýst eingin búskaparfrøðingur ella politikari fyrri at fáa at vita, hvi fólk arbeiðasvart í Føroyum. Tað veit hvørt mansbarn í Føroyum, at tað altíð hefur verið arbeiðt svart í Føroyum.

Men hvat í allari víðu verð

við teimum, sum hava tvey, trí og kanska fleiri arbeiði, meðan onnur fólk í dag ganga arbeiðs-leys, tí tey einki arbeiði fáa? Og hvat við teimum politikarum, sum hava fleiri enn eitt arbeiði? Hesir, sum hava notið og sum njóta gott av teimum pengum, sum okkara sjómenn draga til landið, og sum stjórar og politikarar, ið halda seg »era, njóta gott av? Hvat við teimum politikarum, sum fáa samsýning fyrri ógjørt arbeiðiuttan at gjalda nakran skatt?

Hvat t.d. við politikarum og stjórum, sum sita í nevndar-sessum ár um ár, meðan onnur fólk við útbúgving noyðast at ganga arbeiðsleys?

Svart arbeiði hefur altíð verið í Føroyum. At enda: Farið heldur eftir teimum, sum hava fleiri arbeiði, tí tað eru tey, sum taka arbeiði frá teimum arbeiðsleysu.

Í øðrum londum verða fólk revsað, um tey hava fleiri enn eitt arbeiði. Slík lóg átti at komið í gildi í Føroyum.

-n

Almennu uppsagnirnar

Hvi skulu sandoyingar og skúvoyingar ikki starvast um borð á sandoyarferjunum?

Tað ljóðar, at Føroya Landsstýri við Svend Áge Ellefsen, landsstýrismaður, og einum ella øðrum harra Magnussen sum sinum forlongda armi, hefur sagt eini hálvthundra fólk úr starvi og flutt onnur úr teirra níverandi til annað minni trygt starv. men eingin fær hylling á, hvussu hesi uppsøgdu fólk eru útvald?

Tað er ikki nógur linja. Tað er ikki tí, at teirra arbeiði skal niðurlægjast, tí onnur koma í stað teirra uppsøgdu?

Til dømis skal eingin úr hesum økjum longur starvast um borð á sandoyarferjunum, Trónda, hvi? Allir sandoyingarnir uppsagdiruttan grundgeving, og onnur fólk verða flutt aðra staðir úr Føroyum frá

at røkja teirra starv?

Skiljið tað, hvør ið kann, ferjan skal hava náttarlegu í Skopun ella Gomlu Rættferjuleguni?

Illar tungur vilja vera við, at einasta hesi uppsøgdu fólk hava til felags er, at helst eingin teirra er fólkalokselvjar?

Kann tað veruliga vera so galið í 1993, at tað er uppsagnarorsøk hjá Føroya Lands-

stýri? Ella er ein saklig greið uppsagnarlíngja? So sigið Føroya fólk hana, og sigið eisini, hvi sandoyingar ikki eru egnar at sigla við Sandoyarferjunir?

Vit vænta svar í blaðnum.

Sandoyingar

ADC-Heilsólan
Láðavegur 14 - Tórshavn - Tlf 15828 - Fax 15893

JAPAN HANDSKAR

Bilar til sølu

Toyota Camry GXi og Mitsubishi Pa-jero – báðir í góðum standi – tii sølu.

Tlf. 44547, eftir kl. 18